

Pierwszy sobór jerozolimski, Stanisław Biel SJ

(..) Debaty jerozolimskie miały dość burzliwy charakter. *Sprawa była tak wielkiej wagi, a poglądy obu stron od początku były wyraźnie prezentowane jako zwalczające się wzajemnie rozwiązania, że na zebraniu tym wytworzył się nastrój niezwykłego napięcia i sporów* (E. Dąbrowski). Wówczas zabrał głos cieszący się największym autorytetem Piotr. Przemówił prosto, zrozumiale, odwołując się do osobistych doświadczeń, między innymi do nawrócenia Korneliusza (por. Dz 10, 1nn). Swoje przemówienie przypieczętował stwierdzeniem, że zbawienie jest efektem łaski Jezusa, nie zależy natomiast od kultury czy religii: *Wierzmy przecież, że będziemy zbawieni przez łaskę Pana Jezusa tak samo jak oni* (Dz 15, 11). Słowa Piotra ucięły dyskusje i polemiki. Ponownie dopuszczono do głosu Pawła i Barnabę, by podzielili się własnym doświadczeniem. *Paweł, gdy wróci raz jeszcze do tego tematu w Liście do Galatów, zdobędzie się na tony, które będą świadczyć o głębokim przeżyciu przez niego tego momentu. Jego opis jeszcze wówczas będzie drgał życiem, a między wierszami będzie można poczuć atmosferę gorących polemik stoczonych z tępym ekskluzywizmem „fałszywych braci”* (Ga 2, 4) (E. Dąbrowski). Jako ostatni głos zabrał zwierzchnik Kościoła jerozolimskiego, Jakub, „brat Pański”, uważany za konserwatystę i gorliwego wyznawcę religii mojżeszowej. Jakub zasadniczo zgodził się z Piotrem i Pawłem; dodał jedynie ze względów praktycznych cztery klauzule, które zawarto w liście apostoelskim, skierowanym do Kościoła antiocheńskiego: *Postanowiliśmy bowiem, Duch Święty i my, nie nakładać na was żadnego ciężaru oprócz tego, co konieczne. Powstrzymajcie się od ofiar składanych bożkom, od krwi, od tego, co uduszone, i od nierządu. Dobrze uczynicie, jeżeli powstrzymacie się od tego* (Dz 15, 28-29). Klauzule Jakubowe nie przekreślały wolności pogan od Prawa; miały ułatwić jedynie ich współżycie z judeochrześcijanami.

Źródło: <https://jezuici.pl/2021/05/pierwszy-sobor-jerozolimski/>

Roztropne napomnienie nierozumnych Galatów, ks. Mariusz Rosik

(..) List do Galatów, który powstał pod koniec lat pięćdziesiątych, a więc niemal dziesięć lat po postanowieniach Soboru Jerozolimskiego odnośnie przyjęcia pogan do Kościoła, został napisany przez Pawła celem napomnienia tych judeochrześcijan, którzy wciąż jeszcze domagali się obrzezania wierzących w Chrystusa, pochodzenia pogańskiego. Prawdopodobnie w r. 49 (lub nieco później), a więc w czasie, gdy cesarz Klaudiusz wypędził Żydów z Rzymu, w Jerozolimie doszło do zgromadzenia apostołów, zwanego Soborem Jerozolimskim lub Soborem Apostoelskim. O całym przedsięwzięciu opowiada Łukasz (Dz 15,4-29), który wskazuje na powód zgromadzenia apostołów i starszych: jest nim spór wszczęty w Antiochii przez nieznaną z imienia Judejczyków, dotyczący statusu nawróconych na chrześcijaństwo pogan. Judeochrześcijanie zamierzali skłonić ich do obrzezania i zachowania przepisów Prawa Mojżeszowego. Z takim stanowiskiem nie mógł zgodzić się Paweł (*nomen omen* dawny faryzeusz) oraz Barnaba. Przybyli oni do Jerozolimy, by w gronie najwyższych autorytetów Kościoła wyjaśnić całą kwestię. Znakomitą rolę w zgromadzeniu odegrali Piotr i Jakub, a dekret wieńczący obrady został skierowany do gmin w Antiochii, Syrii i Cylicji. Postanowienia dekretu, nakazujące „powstrzymać się od pokarmów ofiarowanych bożkom, od nierządu, od tego, co uduszone, i od krwi” (Dz 15,28-29), zasadniczo pokrywały się z wymogami stawianymi obcym, którzy zamierzali osiedlić się w Judei (Kpł 17-18). Okazuje się jednak, że po wizycie apostoła narodów w Galacji pojawili się tam inni wędrowni misjonarze, którzy twierdzili, że Paweł – jako nie należący do grona Dwunastu – nie głosi właściwej nauki. Zamęt, który powstał w umysłach Galatów, domagał się uporządkowania. Apostoł czyni to w sposób bardzo racjonalny, choć posługuje się nader emocjonalnym językiem.

Źródło: <http://www.mariuszrosik.pl/?p=5478>

SPOTKANIE V – Jerozolima

1 kwietnia 2022

Część I - Dzielenie się Słowem Bożym: Wolność chrześcijańska – Ga 5,13-15;22-25

Wy zatem, bracia, powołani zostaliście do wolności. Tylko nie bierzcie tej wolności jako zachęty do hołdowania ciału, wręcz przeciwnie, miłością ożywieni służcie sobie wzajemnie! Bo całe Prawo wypełnia się w tym jednym nakazie: Będziesz miłował bliźniego swego jak siebie samego. A jeśli u was jeden drugiego kąsa i pożera, baczcie, byście się wzajemnie nie zjedli. (...)

Owoce zaś ducha jest: miłość, radość, pokój, cierpliwość, uprzejmość, dobroć, wierność, łagodność, opanowanie. Przeciw takim [cnotom] nie ma Prawa. A ci, którzy należą do Chrystusa Jezusa, ukrzyżowali ciało swoje z jego namiętnościami i pożądaniem. Mając życie od Ducha, do Ducha się też stosujmy. Nie szukajmy próżnej chwały, jedni drugich drażniąc i wzajemnie sobie zazdroszcząc.

Część II – Rozeznawanie, co mówi do nas Duch Święty, w obszarach zdefiniowanych na poprzednim spotkaniu.

Jaka sytuacja byłaby idealna? Jak droga do ideału najlepsza?

Część III – Wolne wnioski

Przygotuj wcześniej swoją wypowiedź aby umożliwić także innym zabranie głosu.

Modlitwa za Synod: Adsumus Sancte Spiritus

Stajemy przed Tobą, Duchu Święty,
zgromadzeni w Imię Twoje.

Z Tobą jedynie, który nas prowadzisz;
zamieszkać w naszych sercach,
naucz nas drogi, którą mamy iść
i jak mamy nią podążać.

Jesteśmy słabi i grzeszni;
nie dozwól, abyśmy wprowadzali nieład.
Nie pozwól, by niewiedza sprowadziła nas na niewłaściwą drogę,
albo stronnictwo wpływała na nasze działania.

Niech w Tobie odnajdziemy naszą jedność,
abyśmy mogli razem podążać do życia wiecznego,
i abyśmy nie zbaczali z drogi prawdy
i tego, co jest słuszne.

O to wszystko prosimy Ciebie,
który działasz w każdym miejscu i czasie,
w komunii Ojca i Syna,
na wieki wieków.

Amen.

FORMACJA

- brak solidnej formacji, kroki przeżywane pośpiesznie, deklaracja ich przyjmowania bez znajomości; definiowanie przez negatywy i zakazy, zamiast poprzez pozytywy, postawy do naśladowania;
- rosnący fideizm w rozumieniu wiary infantylnej, podważającej rozum (fides et ratio – dwa skrzydła człowieka);
- komplikacja i formalizm w materiałach formacyjnych; konspekt nie jest charyzmatem;
- brak przygotowania par pilotujących;
- brak stawiania jasnych wymagań przy formacji kręgów;
- częste pomijanie drugiego elementu charyzmatu DK jakim jest jedność małżeńska;

IDEAŁ**DROGA**

MIEJSCE W RUCHU

- nacisk na działanie tylko wewnątrz Ruchu, brak wychodzenia poza Ruch Światło – Życie do Kościoła i poza Kościół; działanie jakby poza oazą nie było zbawienia, trzymanie osób na siłę, które mogłyby się lepiej odnaleźć w charyzmacie innej wspólnoty;
- brak miejsca i pomysłów dla osób dorosłych, nie będących w związku małżeńskim lub których małżonek nie chce być w Ruchu;
- wspólnota to nie grupa terapeutyczna; rozpoznawanie potrzeb w tym kierunku przez odpowiedzialnych i kierowanie osób potrzebujących pomocy we właściwe miejsca; przypominanie celu wspólnoty;

IDEAŁ**DROGA**

POMIJANE TEMATY

- KWC nieobecna do pewnego momentu (np. na etapie pilotażu) i potem wrażenie niezrozumienia tematu, który wyskakuje zniemacka; wymaganie KWC od osób pełniących posługę;
- brak wiedzy o historii Ruchu;
- brak formacji w zakresie finansów, w tym finansów Ruchu;
- wybieranie z charyzmatu Ruchu tylko tego, co mi odpowiada – pomijanie trudniejszych tematów (np. liturgii);
- brak wprowadzania teologii ciała, która Blachnicki poznawał i był mocno zainteresowany nie zdążył jednak wdrożyć nic w materiały. To na każdym etapie formacji. Młodzież, ale i Dorośli bardzo potrzebują powrotu do Bożego Planu stworzenia;

IDEAŁ**DROGA**

ODPOWIEDZIALNI

- brak gotowości podejmowania służby przez osoby posiadające już pewną formację;
- długowieczność moderatorów, osób odpowiedzialnych za poszczególne diakonie lub formy działania Ruchu, blokowanie zmiany (zwłaszcza, jeżeli dotychczasowe osoby miały charyzmę), mało działań dla wdrożenia następców; brak przejrzystych zasad przejmowania odpowiedzialności na poziomie diecezjalnym i centralnym;
- brak realnego określenia zadań Diakonii Centralnych, fikcyjne odpowiedzialności;
- brak kadencyjności sióstr w Domu Centralnym DK. Ich suwerenność i w zasadzie ostatnie słowo w każdym temacie DK powoduje stagnację;

IDEAŁ**DROGA**

REKOLEKCJE

- długie rekolekcje i możliwość ich przeżywania w krótszych modułach;
- wybór ośrodków na rekolekcje DK – warto przygotować ofertę o różnym standardzie i związanej z nim cenie; być może oferta pozwalająca wybrać tańszy/ słabszy ośrodek lub droższy/ o lepszym standardzie pozwoliłaby skorzystać z wyjazdów również biedniejszym rodzinom, bez konieczności spłacania wyjazdu przez cały rok;

IDEAŁ**DROGA**